Poezi
te
Pasionit
vol1
nga Eri Drekaj

Write the text of page 2 here (for example a short note or a dedication).

Poezi të Pasionit (vol1)

Kur per ty m’pyesin

M’paten pyet’ per ty dje,
Por asnji fjale nuk pata thene,
Se ti ike nga aty – atje,
Naten, se di, s’kish hene…

E m’pyten prap’ sot per ty,
U stepa, prap’ sbera ze…
Kam muaj pa te pare me sy,
Si shkon, ku rri, s’di gje…

Se pyesin per ty perdite,
Por me sdua ta kthej shiritin,
Strukem, heshtem, e rri tu prite,
Te lodhen, ata, e t’ikin…

Ste fola dot…

Te pashe, tu afrova, por dot ste fola,
Dyshimet e tua e frikerat – i kujtova,
Ne mendje shetita e ne gjunje u drodha,
U nisa, u holla, nje hap – e stopova.

Te pashe, tu afrova, por dot ste fola,
Me mend te ndoqa por jo – u largova,
Syte ti dhashe me vete e rrugen ta percolla,
Te bari, te kafja, te dyqani e shkolla.

Te pashe, tu afrova, por dot ste fola,
Fjalet qene gati po’ gojen me mbylli dora,
Su tremba as u habita, skuqa, as u hutova,
Por thjesht te lashe te ikje, sado te dashurova.

Ti, vajze!

Ti, vajze, me zemren e embel mjalte,
Me buzeqeshjen e qete qe hijeshi te shton,
Me shpirtin e paster, qelibar te bardhe,
Merzi, trishtim, e dhimbje i sheron.

Ti, vajze, me syte e zinje sketerre,
Me buzet e prera si nje pikture Vermier,
Me arome te mire ne akull a pranvere,
Dhuron vec frymezim, frike, e deshire.

Ti, vajze, me floket ujevare,
Me qafen e holle qe mendjen ma tret,
Me lekuren e bute, te njome, te bardhe,
Do jetoj nje shekull – nje here te te prek’.

This little girl

I met a little girl,
As fragile as could be
And i don’t know how somehow,
She reminded me of me!

I met a little girl
As fragile as could be,
It’s hard to believe, I know
That girl just loved me.

Se t’kam vec dashni

Qysh at dite qe te preka doren,
E dita se je vajza ci dua t’kem,
Smund duroj, rri shoh vec oren,
Derisa vjen ci nbuz te te jem.

Se di taman si ja ke arrite,
Je magjistare apo din tbash hile,
Po jam i sigurte, e shoh perdite,
Se te kam dashni, sa per 90 kile

Pasditet tona

Ne te dy
(me thua ti)
kemi dicka per te perfunduar
(ti me sheh pak me habi)
Oh babi, e ke harruar?

A duhet ne?
(te ve doren ne kofshe)
te marrim veren me dy gota?
(ti mi ndien gishtat levizes)
Mire babi, une jam e jotja!

A mundem pra,
(te pyes me endje)
te ta puthi pak edhe qafen?
(ti me kap nga floket buzet)
Po babi, ti e cmend vajzen!

A me lejon pra,
(te kap sutjenat)
ta ha gushen pak dhe veshin?
(ti ma ul koken tek shoqja)
Shpejt babi, sepse me presin!

Nevoja per ty

Kam cmendurisht nevoje,
me ba dashni me ty,
Ndiej se kam jave,
muaj pa te pare me sy,
Ne ishim bashke dhe dje,
por prape kam kaq nevoje,
Te te puth, te te ndiej,
buzet t’i fus ne goje.

Te te marr ne krahe ne gji,
te te shkrij mbi trupin tim,
Te ta heq cdo mall ke pase,
simbol a kujtim,
T’a mesoj si ndihesh,
kur je vajze dhe dashnore,
Te digjemi bashke e t’shuhemi,
ne fund te cdo ore.

Vajza Jeme

Kam nje shoqe atje ne shkoder,
Qe e kam lene vetem per nje muaj,
Qe here e dua fort si ta kem moter,
Qe here e shaj si te jete e huaj.

Kam nje shoqe atje ne shkoder,
Qe e kam lene vetem ne zyren e re,
Qe pa mua trembet se eshte e vogel,
Qe pret ti kthehem – ti behem “ne”.

Kam nje shoqe atje ne shkoder,
Qe e kam njohe si ne nje filmim,
Qe e kam zemer e vajze te vogel,
Qe me do shume, me therret “babi im”.

A better kiss

I don’t know a better kiss,
Se nga goja e vajzes teme,
Damn, there is no one else I miss,
E prape smundem ti ve emer.

Ska nje sekonde qe e mbaj per vete,
Colega, amiga, o es mi hija?!
E dua diten, e edhe cdo mbremje,
Non lo so – un meraviglia.

Kur jemi bashke

Kur pushon mbi gjoksin tim,
A kur me fal nje perqafim,
A kur me thua “je babi im”,
Ndjenjat e mia nuk kane pershkrim.

Por kur m’behesh personazh endrre,
A kur m’kercen ne preher me endje,
A kur ma fut koken mes kembeve,
Pasionet e mia nuk kane verejtje.

What is it?!

What’s a color that has ‘em all ?
It’s the color of your soul,
Every tone on it’s very own,
Purest bright among rainbows…

What’s a sound that’s the sweetest?
It’s the sound of your shivers,
Blesing angels killing demons,
Echoin’ grace beyond the rivers…

What’s a smell that’s never dim?
It’s the smell of your soft skin,
Curing illnesses and every sin,
Amond parfumes the very kin!

Ti ne syte e mi

Sikur t’shihje c’shoh une, kur i hell syte ne ty,
edhe ti me veten tende, do bije ne dashuri.
Do e mbaje koken lart, e shikimin ne horizont,
me rrezatimin qe ke, qe askush sta mohon dot!

Sikur t’shihje c’shoh une, kur i hell syte ne ty,
sdo kishe shans te mbaje nerva, stres apo merzi.
Sdo mund ja kurseje vetes as te pakten nje buzeqeshje,
prej embelsise tende te pafajshme, te ndrojtur, dashni-ndjellese.

Sikur t’shihje c’shoh une, kur i hell syte ne ty,
sdo kishe kurre humbje, deshtime, e jo me veshtiresi.
Do ja dilje gjithckaje pa frike e pa ndroje,
prej talenteve te tua, qe duhet vec ti vesh ne loje.

Te lutem zemra ime, shihu me syrin tim,
do ndihesh gjithmone e fresket, e gatshme per fitim.
Nervat lotet frikerat, sdo jene pjese e sate bote,
besome qe je speciale, e se nuk ke shoqe!

Nentori i Pare

Ti hyre ne dhomen e tymosur, te mbushur me deshire,
Ku parketi ndihej akull, por ajri flake i shkrire,
Te holla nje veshtrim te bute, ne syte e tu te ndritshem,
Dhe deshirat nisen, rrjedhen lehte e frikshem.

Qendrova pak i ngrire, si nje lule e pa jete,
Ne preher desha te t'ngulem, por pas nje dushi t'xehte.
Kerkova per pak qetesi, poshte ujit te vershuar,
Por epshi e mposhti presionin, e s'prita per t'mbaruar.

Erdha u shtriva buze teje, me lekuren e lagur,
Pasi e shuajta llampen qe priste akoma e ndezur,
Befas edhe buzet, na u ngjeshen lehte,
E ky qe vec fillimi i nje romance te vertete.

Te putha ne goje e ne faqe, thashe mos gati te cmenda,
Me deshirat e fajshme qe na zienin perbrenda,
Ti leshove nje klithme e une ta ndala me buze,
Te preka nga ijet e zbrita – bythen shkova ta puth.

Pastaj te ktheva permbys, e tu futa nga pas,
Ti i ndieve centimetrat, por nuk levize aspak,
Keshtu e eksploruam seksin e pare gjithe mbremjen,
Ne fund te nentorit, e realizuam endrren.

Bytha jote

Jam i etur,
Jam i ndyre,
Kam nevoje te qetesohem.
Trupi yt,
Krejt i zhveshur,
Kenaqem dhe plotesohem.

Mos leviz,
Ule bythen,
Sille ketu afer meje.
Fytyra ime,
Faqet e mia,
Duan ledhatime prej teje.

Gjuha ime,
Buzet e mia,
Bytha jote e shijshme.
Mollaqja e majte,
Mollaqja e djathte,
Duket vertete e hijshme.

Lepirja ime,
Kenaqesia jote,
Ndiej parajsen e seksit.
Shija ime,
Bytha jote,
Motorri kryesor i seksit.

Lutjet e mia,

Ofshamat e tua,
Muzike ne veshet e mi.
Qellim im,
Kenaqesia jote,
Eshte vecse fantazi.

Syte shkelqejne,
Bytha tundet,
Oreksi im vec shtohet.
Pidhi i njome,
Pidhi pulsues,
Tek buzet me rebelohet.

Gjuha ime,
Ferkimi i lagesh,
Te lepij si akullore.
Pidhi i bute,
Lengezim i embel,
Por tani ska tjera role.

Gjemimet tua,
Bertitjet tua,
Gjuha ime bateri.
Nje orgazem,
Pidhi dridhet,
Shliron shume energji.

Eshte mengjes,
Apo eshte dreke,
C’eshte ky vakt i mire?
Bytha jote,

Topolake,
Per mua “embelsire”.

Trishtimi Yt

Nese naten qan pa pushim,
A nese dyshon ne endrrat e tua,
Ne’ pret diçka por ske besim,
Prape mendo se ti ke mua.

Nese kujton se premtimet,
Jane vec fjale por te pa baza,
Oh e dashur, flaki mendimet,
Prape une do te t’vij prapa.

Nese kujton se romanca,
Eshte e vdekur dhe e shuar,
Me njeqind drogera e narkoza,
Prape kam per te te dedikuar.

Nese kujton se edhe engjejt,
Nuk na ndjekin per ndonje debat,
Dije se bashke me yjet qeshin,
Prape ne puthjet qe te jap.

Shoqe e Vogel

Kur isha ma i ri, e kam pase nje shoqe,
Qe e kam dasht fort e kam quajt Kotele,
Her ishte dreqe her ishte kokeboshe,
Por gjihmone e ambel, moderne e modele.

Sot mka shku larg, ka jeten e saj,
Palestra, makina, cigare e tatu,
Por mbetet preferita, e skam ci baj,
Se kaq e mire qe eshte... Se kaq fort qe e du.

A ishte dashuria?

Nje buzeqeshje e vertete,
Nje e qeshur e zemres,
Na beri miq te mire – na hoqi boten prej mendjes.

Pak ushqim libanez,
Nje shishe Konjak nen yje,
U sollem gjithe naten qytetit – si dy hajdute nder pyje.

Nje moment pati puthje,
Nje tjeter – perqafim,
Pastaj nje zenke te vogel – me te malle se nje gabim.

Nje here u quajtem me fat,
Pastaj u quajtem te krisur,
Por ndoshta ishte dashuria – qe iu friguam ne te arratisur.

Supergirl

Kokelartesia jote te eturit i ofendon,
I mbush ziliqaret me mllef e zymtesi,
Por ti ec e kenaqur sikur puset e naftes,
I ke varg nga Irani – deri ne shtepi.

Qetesia jote te zhurshmit i terbon,
I mbush egoistet me inat e xhelozi,
Por ti qesh e kenaqur sikur minierat e arit,
I ke duke u germuar – aty neper shtepi.

Mbase duan te te lene ne harrese,
Me fjale te embla e buzeqeshje rutine,
Mbase dhe shpirtin ta duan perdhe-se,
Por si rera, ti ngrihesh me stuhine.

Mbase duan te te shohin te thyer,
Koken e ulur e syte e zinje pertoke,
Por hapat e tu te vegjel me bindje e besim,
Ti i hell te medhenj, te rende e te forte.

Jo gjithmone perendim

Teksa qendroj ne dritare, e shoh njerezit si vrapojne,
Humbas ne mendime, kujtoj te shkuaren tone.

Mendoj per dashurine, qe kemi pase kohe me pare,
Shpirtin me shprese te pasur, zemren plot me zjarr.

Por dita eshte teper e bukur, per te pase trishtim,
Keshtu qe buzeqesh permallshem, per secilin kujtim.

Ne kemi pase shume fjale, por dhe jemi kenaqe plot,
Kohe te mbushura me jete, e ndonjehere sy te mbushur me lot.

Ama dielli do rilinde neser, sdo rrije ne perendim,
E une duhet te strukem brenda, pa ty dhe me besim!

The Golden Silence

They say silence is Golden,
In myself I believe it’s true,
Because in that Golden silence,
my thoughts became of you.

‘cause…

As a flame in my candle,
You lighted the darkness of my room,
As a spring scented flower,
You made my heart full of bloom.

As the thunder of the night,
your lightning strikes whenever,
Into my soul that craves for love,
and excites my heart forever.

so…

As the paradise and the oceans wide,
as my mountains standing tall,
So in this scary Golden Silence
I love your being beyond the distances all.

Pergjithmone

Nese nje dite vdekja me merr,
nese nje dite shpirti im shkon ne qiell,
jo mos u tremb,
jetoj akoma ne shpirtin tend!

Nese nje dite mengjesi agon,
e une sjam aty kur ti me kerkon,
ti mos u tremb,
nuk me sheh por une po fle ne kraherorin tend.

Nese nje dite ti gjendesh ne udhekryq,
tradhetuar e braktisur nga te gjithe,
shpirt mos u tremb,
do jem engjelli yt mbrojtes e do ndryshoj fatin tend.

Nese nje dite do ndiesh mungesen time me teper se kurre,
dhe syte te mbushen me lote dhe pse zemren e ke bere gure,
zemra ime mos u tremb,
jam une qe qaj me syrin tend.

A e kupton, dashuri?
do te te dua edhe pertej vdekjes,
do jesh gjithmone me mua,
dhe pse shume do i ngjash heshtjes.

Njera me fustan te kuq

Eshte njera me fustan te kuq,
me trupin e holle qe pikturohet,
ne shpirtin tim te ma zgjoje endrren.

E shoh te kerceje e te argetohet,
ndonjehere dhe te me afrohet,
si Kupidi te ma shpoje zemren.

Eshte njera me fustan te kuq,
me syte qe i shkelqejne si yje drite,
kur me sheh pa e pase vemendjen.

Vizioni im behet i heshtur,
mbetem si jetim ne pritje,
te buzeqeshi te ma ktheje mendjen.

Eshte njera me fustan te kuq,
qe intelekti i saj me nxit kureshjen,
dhe deshiren per ta afruar.

Ajo qesh si t’m’njohe gjith’ jeten,
aq e embel sa e theu heshtjen,
ne zemren time te vetmuar.

Eshte njera me fustan te kuq,
qe e du’ afer ta puth ne gushe,
e ti them embel “shoqja ime”.

Dhe qe kurre te mos e trishtoj,
por buzet e shpirtin tia mbush’,
me puthje pasion, dhe premtime.

Asaj me fustan te kuq

Dua ta bej me ty, hot, wet, gjith emocion,
Te bejme dashuri edhe ne ditet me te keqija,
Te te puth te te thith te te prish, me pasion,
Te ti dridh gjunjet sa te te cmende habia.

Dua ta ndiej veten burre edhe poshte teje,
Te te shoh ne sy e pastaj te te mbaj mi trup,
Te te thith ne goje te shkrihesh brenda meje,
Te rrjedhesh mes kofsheve te mos kesh turp.

Dua te me ngasesh si te jem kali jot,
Te kercesh mbi mua te me besosh me zemer,
Te kuptosh pasionin qe sta jap me fjale dot,
Te ndiesh ekstazen e te qenit femer.

Dua te te kem ne shtrat per gjithe naten,
Te presim mengjesin cmendurisht bashk' zgjuar,
Te mbytemi me puthje – sikur flasim uraten,
Te perdorim trupat tane – per tu mbuluar.

E kur te kemi realizuart keto planet e mia,
Te behem ai – qe gjithmone do e duash,
Te me therrasesh sa here te te kap' dashuria,
E zjarrin, gjithmone te ma ruash.

Hola, Ola

Nuk e di, nese te pelqejne poezite,
por une ta shkrova.
Ta shkrova, bashke me gjithe dashurite,
mbase s’gabova.

Nuk e di, ku paskerke qene e fshehur,
larg prej meje,
Por te gjeta – me pasionin tim te cmendur,
vec fale teje.

Nuk e di, si Zoti paskesh derdhe mbi ty,
gjith’ kto bekime,
Vogelushe, buzeqeshme, bema me sy,
je zemra ime!

Mengjes ne Distance

Miremengjes zemer,

Te kam pase gjithe naten ne mendje,
Me ka marre gjumi duke pare me endje,
Fotot tua ku shkelqen si drite.

Me syte e shkruar nga vete bukuria,
Buzen, floket, t’i ka bere vete Perendia,
Pergjithmone kam per te t’prite.

Se me mungon, si tkesh qene gjithmone imja,
E pa zerin tend nuk pushon dot dhimbja,
E shpirtit qe ste ka ne sy.

Pastaj vjen nje snap, e me ty fillon rrezatimi,
Se ti je shoqja, dashuria, bekimi,
E une spranoj te jem pa ty!

Kam nje shoqe te mire

Kam nje shoqe te mire, qe ma quajne Ola,
Qe eshte e re e bukur, si nje ikone kishe,
Buz’t si flake e kuqe – floket si korona,
Dhe kembet rrumbullake, si qumesht ne shishe.

Po si i ka dhe gjinjte, te mos i heqesh goje,
Te ja mbash nder dhembe, thithkat si qershi,
Ta kapesh per kembe, ta kapesh per dore,
Ta zhveshesh nudo, e ta shtrengosh ne gji.

Ta mbulosh me puthje, nga syte te kembet,
Tia masesh me buze trupin nga cdo ind,
Ne lekuren e bardhe, te ja vizosh dhembet,
E gjuhen e etur, te ja rrasesh … ne pidh.

Gjinjte e Tua

Te pastra, si shpirti jot,
Te medha, si pjepra ne serë,
Jane e dashur, gjinjte e tua,
Kur i kap, i puth, marr erë.

Te buta, si zemra jote,
Te kuqe, si trendafil ne gjemb,
Jane e dashur, thithkat e tua,
Kur i shtyp nga pak me dhemb.

Te embla, si hoje mjalti,
Te fryra, si poçe djathi,
Jane e dashur gjinjte e tua,
Qe do i donte, cdo goje djali.

A eshte gabim?

A eshte gabim, qe mendoj per ty ?
Kur shkoj me fjet qe mbylli syt,
Qe them se si ti ska nje te dyte me bythen si pjeshk pidhin si urtyte ?

A eshte gabim, qe vazhdoj tmaj nmendje ?
Masi jam shtri rri te fantazoj,
Qe me fryhet kari e doren e coj e me trupin tand n’imazhe nis e e ferkoj ?

A eshte gabim, qe edhe harroj ku jam ?
Tu te mbaj ne mendje vazhdoj e ferkohem,
Te thirri emrin kur masturbohem derisa mbi corcaf e derdhi plot koven ?

Ohhh Zot, nuk di cme ke ba,
Kam 1 jave qe nuk te kam pa a mduket se as koha nuk ec ma vec po duroj,
edhe tre dite,
qe tvi me tdasht me ti puth syt e me ta rras gjuhen ne bythe se ti je jemja e kam me te myt,
diten kur tme cosh ne vend dyte.

E bukura Ambra

O Zot, Ambra, sa e bukur qe je.
Te shoh fotot gjithe diten, me qejf e lakmi.
Ti je pak e krisur, pergjigje sme kthe’,
Por mke ba per vedi – gati me ra n’dashni.

Zgjohem e bie ndark, me sy ne Instagram,
Her shkruajme here jo, por ty te kam ne screen.
Nje foto te zmalluar gjithmone ne ekran,
Me syte e buzet ma te bukura, ne gjith’ Italine.

Sillu mire

Sillu mire, merr fryme pak,
Po me mbyt me gjith’ k’to mesazhe,
Zemra prej teje po me ban tak-tak,
Po dua te futem brenda ne k’to imazhe.

Sillu mire, e ban shume kujdes,
Se une cmendem mas femrave te bukura,
Nje here a dy mjafton me qesh,
Dhe stomaku me mbushet me flutura.

Sillu mire, mos ma merr mendjen,
Se je e bukur dhe e padjallezume,
Ndoshta ke me ma thy dhe zemren,
Se ti per mu je molle e ndalume.

Nje Sekret

A ta them une ty nje sekret?
Kam tre dite qe e mbaj ne zemer.
Trunin ti ma ke heq krejt,
Sdi ca eshte, sdi me i vu emer.

A ta them nje sekret tjeter?
Cdo sekond jam tu te pase ne mend.
Me ate shikimin tand te eger,
Qe ma fut ne shpirt me ngrin ne vend.
Here si engjell e here si djall,
Me syte ma te bukur ne univers,
Buzet e njoma e gushen si mjalt,
Te te kem nje here pastaj le te vdes...

Engjell i Heshtur

Nje vajze atje ne shkolle, me ka fut ne gracke,
Qe te paren dite me zhyti n’mendime e n’droje,
As sikur nje here, te mundem ti shkoj prane,
Teksa si engjell i heshtur – sheh e s’flet me goje.

Ti afrohem te flok’t e gjata, ta pyes dicka nga afer,
Ta di cfare sekretesh po fsheh ne syte e saj,
E ti tregoj me shpirt, se zemren ja kam hapur,
Ta marr ta shpie brenda, embel ngrohte ta mbaj.

Une jam plot me gabime, dua nje shans te dyte,
Sa kur ja shoh embelsine asaj sherohen semundje e mekate,
Ne te shoh gjitha bekimet, por ajo do t’me iki nga syte,
E une vazhdoj qe “ta perndjek” ne lutjet e cdo nate.

Nuk eshte dashuri

Kur vjen mbremja per takim,
Se çme kap pak ankth e frike,
Me kujtohet kur pata ike, zjarrin shuar por me trishtim.

Ashtu ish’ nata jone e pare,
Takimi jone per te paren here,
Une te erdha shend e vere e ika si uthull, me mendje te marre.

Gjithe romancat qene vec nje pune,
Takimet tona qene vec biznes,
Po ce do se mu be ves t’i bie deres cdo te shtune.

E di – kjo eshte zanata jote,
E une i gjori sikur nuk kuptoj,
Ose e di por s’dua t’pranoj – se per dashni i shkoj n’fund k’saj bote.

A e din?

A e din, pash njata sy,
Cfare arome mban ne gji,
Cfare ngrohtesie mban ne trup,
E cfare meritash permbi sup,
Ce me ke dhene gezim e jete,
Me zjarrin qe mes nesh ke ndez?

A e din, pash njata sy,
Qe si ty nuk behen dy,
Qe si ka kush buzet e tua,
Asnje vashez asnje grua,
Asnje mise e asnje zane,
As ne toke e as ne hane?

A e din, pash njata sy,
Qe sdu ne bote askend si ty,
Edhe me fjale, e me shamate,
Une te gjoksi jot vij prape,
Te shtepia e shpirtit tim,
Se te kam jete – paqe e qetesim?

Romance e Ndaluar

Perdite,
zgjohem me aromen e saj ne trup.
Nganjehere me vjen edhe turp si nje djale kaq i urte,
per nje grua i qiti trute.

Kurse asaj i ka rene kaq bute,
kurre me nerva as duke e ngute,
si te duash, ku te duash vec sekretin te na e ruash
se ndryshe me prishet rinia. Edhe pse me pergezon shoqeria
gjithcka sillet nga erresia, aventura, dhe rreziku,
oh sa i embel eshte sekret-miku,
a hoteli, kafja ne cep te rruges sa prej qejfit aq prej tutes,
duke u ike syve te botes here mes gazit e here mes lotesh ne
permbushje te dashnise tone,
diten heret naten vone,
dhurate nga Zoti jone…
Me thuaj, Ai, a gabon?

Asaj qe me mungon

Dashnia, dhe kujdesi yt me mungojne,
E syte e tu, si yje kur buzeqesh,
Prej fatit, rruget dot spo i kryqezojme,
I ligu, askund me spo na ndesh.

Duart, qe me prekje naten vone,
Dhe buzet, qe me puthje ne sy ne ball,
As lutjet, akoma spo funksionojne,
Zoti, ndoshta dhe sme ka pare.

Letrat, qe mi lije shkruar neper shkolle,
Dhe “milkat”, qe i hanim rruges per shtepi,
Konjaku, qe ish’ thema shoqerise tone,
Askush, spo me kthen me dot tek ti.

Nuk me iken dot

Nga cdo plan i jetes, me gjete at’here te zhveshur,
Te ndrojtur te heshtur, vec si nje femije.
Me mendjen trazuar, me ballin te venjtur,
Nga bota i fshehur, dhe pa dashuri.

Sy te fyre nga lotet, mengjeseve te trishta,
Zemer-thyer nga hajdutja, qe me la ne rruge,
Gjume-humbur neteve, me endrra te brishta,
Dhe shume trishtim, te varur ne buze.

Ti solle dicka te re, une e quajta prap’ dashni,
Kur m’more ne gji, pasi me the fjale te ngrohta,
Nga une ste merr dot askush teksa te mbaj “ne shtepi”,
Jo vec mami jot, por as e gjithe bota.

Festa e Fundvitit

Nen shkelqimin e dritave, qe ndizen prej fundvitit,
Une qendroj i heshtur, ne kete nate vetmuar,
Ti e dashura ime, si personazhi i vitit,
I bashkohesh festes grupit, madje pa me kujtuar.

E qeshura te jehon, nga ketu ndihet e qarte,
E ne zemren time tingellojne, vec ca klithma frike,
Une qendroj i vetem, mes zhurmes njerezve “te marre”,
E ti kercen e lumtur atje, ne shkelqim te cdo drite.

Ora po vjen 12, viti i ri eshte ne dere,
E bota ime ndihet e zbrazet, se spo te kam ty,
Ne turme te kerkoj, vec ne deshira te gjej,
Se ti ke humb’ ne festa sonte, e une ste shoh me sy.

4 3 2 1, te gjithe brohorisin ne kor,
E zemra ime vajton braktisjen, qe me la pa mendje,
Fishekzjarret digjen ne qiell, zemra ne kraheror,
E ti feston sonte larg meje, ne menyren tende.

Por megjithate, teksa kalendari kthen fleten,
Do ta perballoj dhimbjen, dhe inatin, ne heshtje,
Se dashuria nuk vjen tek-here, ajo eshte per gjithe jeten,
Dhe festa e te nesermes, do jete vecse me e ndritshme.

Dashuri e Vecante

Shume dashuri vijne perballe,
e te marrin mendjen.
Disa ngjajne si perralle,
e ta trazojne zemren.

Por dashuria jote me ka preke,
Me shume se e beson ti,
Me shume se vec ne zemer,
Ne shpirt deri ne thellesi.

Nje dashuri plot me zjarr,
Si flake qe shkrin hekurin,
Netet mi mbush me mall,
E diten ma ngjall vetmin.

Se eshte dashuri eternale,
Pergjithmone, do jete e ndezur,
Dashuri e pamatshme,
Sa ka sekonda nje shekull.

Dhe nje dite ne qiell,
Shkruar aty nder yje,
Ne listen e dashurive te medha,
Do jene emrat e ne te dyve.

Luftetar i Dashurise

Ne hijet e hedhura nga perqafimi i padhene,
Ti me lendon cdo dite, se di a e kupton.
E prape ne thellesite ku erresira ka rene,
Gjendet nje shkelqim; dashnia jone rrezaton.

Ne lotet qe rrjedhin si shi i heshtur,
Kerkoj ngushellim, nje ilac per te shuar dhimbjen,
Dhe ne germat e premtimeve tua te dhena pa rreshtur,
Gjej akoma fuqi, ne jete vazhdoj ta mbaj une lidhjen.

Shenjat jane aty ne trup prej ngjarjeve te trishta,
Por une zgjedh ti besoj, dashurise tone qe ska faj,
Sepse mu ne qender te zemrave tone te brishta,
Lidhja jone vazhdon, dhe pse cdo dite me vaj.

Le te fryhen stuhite e te terbohen rrebeshet,
Do kalojme bashke gjithcka, brigjet edhe malet,
Une per ty i mbyll tashme syte edhe veshet,
Per dashurine tone, qe humbjes te mos i falet.

Qiramarreset e Nates

Cdo flake ushqehet nga zjarri i vet i shenjte,
Prej stuhise vetjake qe fryn nen qiellin blu,
Une i le rrymat e saj te pleksen ku ndihen denje,
Teksa shoh muret e vjetra te rrezohen k’tu.

Nuk ka asnje moral se si perplasen dallget,
Ndersa sirenat naive qajne me mallengjim,
Une jam shtepia e shume dhomave qe digjen s’bashket,
E ku cdo qiramarres qendron ne vezhgim.

Tempulli i Trazuar

Ai e mban ate, ne tempullin e tij,
Si nje engjell drite, te paster dhe te qete,
Dhe ai e do ate, si nje perendi,
Hirin me te paster, qe syte i shohin ne jete.

Pafajesia e saj, uje per pluh’rin e tij,
Nje faltore mbrojtese, nga kerkesat e botes,
Ai merr ne altar, pastrim dhe dashuri,
Duke e mbajte ne duar, shpirtin e brishte te t’vogles.

Por fill pas altarit, ku ajo qendron,
Rruga gjarperuese, therret kembet q’vrapojne,
Syte e tij bredhin, ne cdo uje qe velon,
Ku hije te tjera, kalimtare, lodrojne.

Nje veshtrim padashje, nje e re ne turme,
Nje ngrohtesi paprit’, qe nxjerr zemren nga rruga,
Betimi i heshtur, qe ai e thirrte pa zhurme,
Gllaberohet etshem, para se te behet lutja.

Ai ka uri per boren, e paprekur e bardhe,
Por ne darke do zjarrin, qe e djeg nje pyll,
Ai betohet qe shpirtin, ja fal asaj qe ka marre,
Ndersa ndjek fantazma rrugeve – derisa syt i mbyll.

E kthehet tek ajo, si lypes ne faltore,
Per te lare ndergjegjen, ne shikimin e saj,
E pi virtytin e saj, si nje vere shenjtore,
Per te sheruar ethet, e rrugeve te buta si vaj.

Ai e do te mbjellen, e do dhe qiellin pa re,
Dhe ecen mbi toke me shpirtin copetuar,
I denuar te kerkoje, e te pyesi veten “pse”,
Mekati dhe virtyti, duhet jetojne bashkuar.

E di qe e di

E di qe e di,
Se si rrezet e diellit te ndjekin rruges,
Prej buzeqeshjes njome shtrire pergjat’ buzes,
Prej syve te shkruar nga dora e t’bukures,
Prej trupit gdhendur qe largon turpet.

E di qe e di,
Se si lekura jote fton duart pa fjale,
Si nje zjarr i heshtur qe pret flaken i ndale,
Me cdo pore tenden si nje bote e gjalle,
Ku epshi dhe hiri thurin nje perralle.

E di qe e di,
Zjarrin tend qe vlon flaken si nje det,
Kthesen e ijeve qe shkundet per ta preke,
Egersine brenda teje qe butesine e vret,
Dhe cdo prekje e jotja asht nje mekat qe thrret.

E di qe e di,
Qe dikush te sheh me shume se lejon ti

© 2026 Eri Malsori

pasion.al · eridrekaj.com

NIPT: M67624701N